

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Gh. Stratulat
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători Iu. Cimpoi, L. Pruteanu, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători – Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale) împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, prin care a fost respins apelul Serviciului Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale și menținută hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 23 martie 2017 de admitere a acțiunii, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Veronicăi Petica către Serviciul Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale cu privire la calcularea și achitarea indemnizației pentru creșterea copilului minor,

c o n s t a t ă:

La 06.02.2017, Petica Veronica a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale al MAI, substituit cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, cu privire la recunoașterea ilegală a răspunsului și obligarea achitării indemnizației.

În motivarea acțiunii, a indicat că, la XXXXX, s-a căsătorit cu Petica Gheorghe, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie cu seria și numărul XXXXX, eliberat de XXXXX.

În urma căsătoriei, la XXXX, s-a născut copilul XXXX, fapt confirmat prin certificatul de naștere cu seria și numărul XXXXX, eliberat de XXXXX.

Este angajată a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAL, substituit cu Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, iar la momentul de față deține funcția de radiotelefonist al serviciului de gardă al detașamentului salvatori și pompieri centru al Direcției Situații Excepționale mun. Chișinău a Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI.

În conformitate cu Ordinul SPC și SE al MAI nr. 168 ef din 24 decembrie 2015, pentru perioada de timp 13.01.2016 - 17.11.2018, i s-a acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului XXXXX până la vârsta de X ani.

În baza prevederilor Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate

temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004, art. 16 și 18, este stabilit dreptul la indemnizația de maternitate pentru creșterea copilului.

Conform prevederilor alin. (6) al art. 18 din legea dată, cuantumului lunar al indemnizației pentru creșterea copilului constituie 30% din baza de calcul stabilită la art. 7 „dar nu mai puțin de 400 de lei pentru fiecare copil”.

În așa fel, dânsa s-a adresat la SPCSE (angajatorul său) cu o cerere prin care a solicitat calcularea și plata în folosul său a indemnizației pentru creșterea/îngrijirea copilului până la vârsta de 3 ani, reieșind din salariul mediu realizat de către aceasta.

La 19.01.2017, prin răspunsul nr. P-5/17, Șeful Direcției Situații Excepționale al mun. Chișinău, Vitalie Grabovschi, a respins parțial cererea și anume a admis calcularea și achitarea indemnizației solicitate doar de la data intrării în vigoare a modificărilor operate la Legea nr. 93 din 05.04.2007, iar pentru perioada de până la modificări în mod tacit i s-a respins fără a i se aduce vreun temei juridic în acest sens.

Consideră că refuzul pârâtului de a-i calcula și achita indemnizația solicitată în mărimea prevăzută de legislație este o încălcare flagrantă a drepturilor sale ca cetățean al RM și ca persoană asigurată prin efectul legii.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 23 martie 2017, menținută prin decizia Curții de apel Chișinău din 03 octombrie 2018, acțiunea Veronicăi Petica a fost admisă.

A fost recunoscut ilegal răspunsul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI nr. P-5/17 din 19 ianuarie 2017, prin care s-a respins cererea Veronicăi Petica.

A fost obligat Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale al MAI la calcularea și plata în beneficiul Veronicăi Petica a indemnizației pentru creșterea copilului XXXXX, lunar, a câte 30%, reieșind din venitul mediu lunar de 3939,42 lei pentru perioada 13.01.2016-12.08.2016.

La 08.12.2017, Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale) a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 octombrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au făcut trimitere la prevederile Legii nr. 489-XIV din 08.07.1999 privind sistemul public de asigurări sociale și ale Legii privind indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă și alte prestații de asigurări sociale nr. 289-XV din 22.07.2004, deoarece personalul atestat în cadrul Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale cade sub incidența Legii Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale nr. 93 din 05.04.2007, în vigoare până la 07.07.2017.

La 01.02.2018, Petica Veronica a depus referință la cererea de recurs prin care a solicitat respingerea recursului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și a Situațiilor Excepționale) ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurent, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurentului, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurentului în speță evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență (Serviciul Protecției Civile și Situațiilor Excepționale).

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu